

integritet

DATAINSPEKTIONENS TIDNING
NR 2/2015

i fokus

Klivet till Bryssel

**Anna Larsson Stattin har tagit steget
från Datainspektionen till Europeiska
datatillsynsmannen**

**Därför överklagas
drönardomarna**

**Smygfilmad tonårsflicka får
40 000 kr i skadestånd**

**Nu granskas Google
och rätten att bli glömd**

Datainspektionen

Integritet i fokus

produceras av Datainspektionen
Box 8114, 104 20 Stockholm
Tfn 08-657 61 00 (växel)
www.datainspektionen.se

Ansvarig utgivare

Kristina Svahn Starrsjö

Redaktör

Per Lövgren

Formgivning

Fredrik Karlsson

Omslagsfoto

Ivan Dupont

Tryck

Tryckt hos Ineko AB i Årsta på
Arctic Volume White papper.

Miljömärkt trycksak
341142. ISSN 2000-5857.

Kontakta redaktionen

Har du synpunkter, tips på artiklar
eller frågor om tidningen? Mejla till
redaktionen@datainspektionen.se.

Gratis prenumeration

En prenumeration på Integritet i
fokus är gratis. Lättast anmäler du
dig på vår webbplats. Integritet i
fokus kan även laddas ner i pdf-for-
mat från vår webbplats. Tidningen
kommer ut fyra gånger per år.

www.datainspektionen.se

På vår webbplats kan du läsa mer
om integritetsfrågor. Passa även på
att prenumerera på vårt nyhets-
brev så får du pressmeddelanden
och annat aktuellt från Datainspek-
tionen.

OMVÄRLDEN

Larmsystemet eCall obligatoriskt från 2018

☉ Den 28 april röstade EU-parlamen-
tet ja till att eCall ska bli obligatoriskt
i alla nya bilar som säljs i Europa från
april 2018. eCall är ett automatiskt
larmsystem för trafikolyckor. I bilen
installeras sensorer, gps och mobilte-
lefon. Systemet aktiveras automatiskt
om sensorerna i fordonet känner av
en allvarlig krock. Då ringer systemet
upp det europeiska larmnumret 112
och skickar information om olyckan
till räddningstjänsten, som exempelvis
tidpunkten för olyckan, fordonets ex-
akta position och körriktningen. På så
sätt kan bilen själv larma att en olycka
skett, även om föraren är medvets-
lös eller oförmögen att själv ringa ett
samtal. Enligt dokumentet "eCall – Do
you have any concerns for your pri-
vacy? You shouldn't...." så är många
oroliga över att deras bil hela tiden
kommer att övervakas av eCall. Men,
enligt dokumentet ska eCall inte lagra
någon körhistorik och bara kommuni-
cera med omvärlden i fall det skett en
olycka.

Miljontals patient- uppgifter läckta i USA

☉ Mellan 2010 och 2013 har uppgif-
ter från runt 29 miljoner patientjour-
naler läckt via dataintrång enligt en
studie som utförts av Journal of the
American Medical Association. "Den
personliga hälsoinformationen om pa-
tienter i USA är inte säker", skriver en
advokat i samband med att studien

publicerades. I USA måste vårdgivare
rapportera om de utsatts för datain-
trång som lett till att icke-krypterade
hälsouppgifter om 500 personer el-
ler fler har läckt. Enligt studien har 58
procent av läckorna orsakats på grund
av stöld, typiskt av en bärbar dator,
surfplatta eller mobiltelefon. Sju pro-
cent av läckorna har orsakats av hack-
ning eller liknande IT-incidenter. Fors-
karna bakom studien flaggar för att en
ökad digitalisering av patientuppgifter
och ökad användning av molntjäns-
ter gör att antalet dataläckor troligtvis
kommer att stiga framöver.

18 års fängelse för hämndporr

☉ En 28-årig man som drivit en sajt
för hämndporr har i USA dömts till 18
års fängelse. Mannen står bakom saj-
ten ugotposted.com. På sajten kunde
hämndlystna ex ladda upp person-
uppgifter och nakenbilder på sin före
detta partner. Mannen har sedan er-
bjudit offren att ta bort information
från webbplatsen mot betalning. Fler
än 10 000 bilder, främst på kvinnor,
publicerades på sajten mellan decem-
ber 2012 och september 2013. De som
ville få bilder borttagna fick betala
mellan 250 och 350 dollar. Mannen
dömdes bland annat för sex fall av ut-
pressning. Enligt uppgift i amerikansk
massmedia har bilderna på webbplat-
sen kostat personer jobbet, förstört re-
lationer och i ett fall lett till självmords-
försök. Totalt ska mannen ha fått in
30 000 dollar på sin utpressning och
dessutom tjänat runt 900 dollar i må-
naden på annonsintäkter från sajten.

20 000 London-poliser får kroppskameror

☉ Londons borgmästare meddelade
nu i juni att stadens poliser ska ut-
rustas med så kallade kroppskameror
(body worn video cameras). Totalt ska
20 000 poliser få sådana kameror vil-

ket innebär att London får fler kamera-utrustade poliser än någon annan stad i världen. Borgmästarens beslut kommer efter att Londonpolisen gjort ett test då ett tusental kroppskameror använts av polisen. Resultatet var så bra att man nu beslutar att införa tekniken i stor skala. Poliserna som använt kroppskamera menar att den framför allt är användbar i situationer då polisens agerande kan komma att ifrågasättas och där offers vittnesmål spelar en avgörande roll, som exempelvis vid våld i hemmet.

Polisen har stor nytta av trafikdata

🕒 I slutet av mars överlämnar utredaren Sten Heckscher betänkandet "Datalagring och integritet" till inrikesminister Anders Ygeman. Utredningen har kartlagt hur Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Tullverket i sin underrättelseverksamhet tar del av de trafikdata som telefon- och internetoperatörer måste lagra. Enligt utredning har polis och tull stor nytta av informationen och myndigheterna

tillämpar reglerna på ett tillfredsställande sätt. Samma dag kommenterar Tele2 utredningen. "Vi är kritiska till den här utredningens slutsatser som så lättvindigt viftar bort integritetsfrågan, som vi vet är mycket viktig för många av våra kunder. Sverige står i dag inom EU i princip ensamt i sin hållning i datalagringsfrågan om man ser till andra länder där frågan prövats utifrån den nationella lagstiftningen", säger Tele2:s chefsjurist.

Fler begär ut uppgifter om sjuksköterskor

🕒 I förra numret skrev vi om ett norskt företag som begärt att svenska Socialstyrelsen ska lämna ut uppgifter om alla Sveriges 181 000 sjuksköterskor. Socialstyrelsen ville inte lämna ut uppgifterna eftersom den anser att det skulle bryta mot personuppgiftslagen. Högsta förvaltningsdomstolen har dock avgjort att det norska bemanningsbolaget ska få ut uppgifterna. Enligt domstolen gällde inte sekretess för uppgifterna eftersom den svenska personuppgiftslagen inte gäller i

Norge. Dagens Medicin skriver på sin webbplats att ytterligare fem företag nu har begärt ut uppgifter om samtliga svenska sjuksköterskor och läkare från registret. "De flesta företagen är norska men myndigheten handlägger just nu en begäran från ett finländskt bemanningsföretag", skriver Dagens Medicin. Socialstyrelsen lämnar ut uppgifterna på papper för att minska spridningsrisken.

Åtalas för att ha sökt på släktingar

🕒 En kvinna åtalas nu för dataintrång efter att vid 67 tillfällen gjort 156 sökningar i Migrationsverkets register, rapporterar Sveriges Radio. Sökningarna gjordes på kvinnans släktingar. Kvinnan erkänner sökningarna men förnekar brott.

40 000 kronor till smygfilmad

🕒 En tonårsflicka som blev smygfilmad av sin pojkväns styvpappa när hon hade sex får 40 000 kronor i skadestånd av staten rapporterar VLT (Vestmanlands Läns Tidning). Tidningen skriver att pojkvännens styvpappa hade installerat ett "avancerat larmsystem" som i själva verket var mörkerkänsliga kameror. Styvpappan hade bland annat filmat när styvsonen haft sex med tonårsflickan. När brottet upptäcktes 2011 var det inte ett brott att smygfilma i sitt eget hem vilket gjorde att styvpappan inte kunde åtalas. Först 1 juli 2013 infördes lagen om förbud mot kränkande fotografering. Den unga kvinnan har krävt staten på 200 000 kronor i skadestånd. Enligt VLT finner Justitiekanslern att staten genom den dåvarande bristen i lagstiftningen "åsidossatt sin positiva förpliktelse att skydda sökandens rätt till privatliv" men anser att ett skäligt skadestånd är 40 000 kronor.

BAKGRUND

Fortsatt strid om svensk trafikdata

🕒 Enligt datalagringsdirektivet ska tele- och internetoperatörer lagra trafikdata om mejl, sms och telefonsamtal. Det är inte innehållit i exempelvis ett sms eller mejl som ska lagras utan uppgifter om vem som skickade det, till vem, när, samt var personen befann sig när meddelandet skickades.

I april 2014 ogiltigförklarar EU-domstolen datalagringsdirektivet. Sten Heckscher får i uppdrag att se över hur de svenska reglerna förhåller sig till de brister i direktivet som EU-domstolen pekat ut. I juni 2014 är Heckscher klar med första delen av sin utredning. Han anser att de svenska reglerna om lagring och utlämnande av trafikuppgifter inte strider mot

EU- eller europarätten och att svensk lagring av trafikdata kan fortsätta.

Tele2 slutade datalagra under våren 2014 men började igen sedan Post- och telestyrelsen förelagt företaget att återuppta lagringen. Föreläggandet har dock överklagats av Tele2 och tvisten befinner sig nu i Kammarrätten.

I slutet av april i år meddelar Kammarrätten att den beslutat att inhämta ett förhandsavgörande från EU-domstolen i frågan. Enligt Kammarrätten brukar EU-domstolen komma med sitt förhandsavgörande efter cirka ett år.

Fortsättning följer med andra ord.

Europeiska datatillsynsmannen, EDPS, är EU:s motsvarighet till Datainspektionen. Men vad innebär det i praktiken? Och har EDPS mer makt och inflytande än de nationella dataskyddsmyndigheterna? Integritet i fokus åkte till Bryssel för att reda ut begreppen och träffade Anna Larsson Stattin, som tagit klivet från Datainspektionen till EDPS.

Hos den Europeiska datatillsynsmannen i Bryssel har man under de senaste månaderna börjat handlägga ärenden på ett nytt sätt. Med "the Swedish approach" har man effektiviserat arbetet och förkortat handläggningstiderna. Bakom den svenska modellen står Anna Larsson Stattin.

– Visst är det roligt att mitt förslag till ändring fått gehör och dessutom ett sånt genomslag att den fått en egen benämning här internt på EDPS.

Det var bara ett år sedan som Anna Larsson Stattin lämnade arbetet som jurist på Datainspektionen i Stockholm (i Europas utkanter) för att flytta till maktens korridorer i Bryssel och en tjänst hos den

Vår man i Bryssel

Datatilsynet, i Finland Dataombudsmannens byrå och så vidare. Lagstiftningen för dataskydd består av ett EU-direktiv som respektive medlemsstat fört in i sin egen nationella lagstiftning. I Sverige blev resultatet personuppgiftslagen som trädde i kraft 1998.

Men, i EU finns det myndigheter och institutioner som inte hör till något enskilt land, utan som så att säga helt hör till EU. Det europeiska smittskyddsinstitutet ECDC är ett sådant exempel. Även om det är baserat i Solna strax utanför Stockholm så är det inte svenska personuppgiftslagen som reglerar hur ECDC får hantera personuppgifter. I stället måste ECDC följa en speciell EU-förordning, en sorts EU-personuppgiftslag, som bara gäller för EU:s institutioner och

FOTO: IVAN DUPONT

Inspektioner är inte lika prioriterade här och tar dessutom lång tid att utföra

Europeiska datatillsynsmannen. Hon är den tredje svensken, den första svenska kvinnan och den första från Datainspektionen som någonsin jobbat på den europeiska dataskyddsmyndigheten.

Ingen överordnad myndighet

Europeiska datatillsynsmannen heter på engelska European Data Protection Supervisor och förkortas till EDPS. Titeln Europeiska datatillsynsmannen antyder kanske att myndigheten är överordnad svenska Datainspektionen men så är inte fallet.

Inom EU har respektive land sin egen nationella dataskyddsmyndighet. I Sverige är det Datainspektionen, i Danmark

myndigheter. Den Europeiska datatillsynsmannens roll är att säkerställa att ECDC och andra EU-myndigheter följer reglerna i den lagstiftningen.

Enkelt förklarat kan man säga att Europeiska datatillsynsmannen är nationell dataskyddsmyndighet för "landet EU", ett land som består av EU-myndigheter och EU-institutioner. Precis som Datainspektionen yttrar sig över hur svenska lagförslag kan påverka skyddet av den personliga integriteten, yttrar sig EDPS över lagförslag som påverkar EU-myndigheters sätt att hantera personuppgifter. Men, EDPS yttrar sig även om förordningar och direktiv som ska införas i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

Anna Larsson Stattin arbetade tidigare som jurist på Datainspektionen men är nu "legal officer and national expert" på European Data Protection Supervisor (EDPS) i Bryssel.

Anna Larsson Stattins resa mot Bryssel och EDPS inleddes faktiskt bara ett par veckor efter att hon börjat på Datainspektionen 2011. Då skickades ett mejl ut till alla handläggare om att EDPS sökte nationella experter. Eftersom Anna var så pass ny på Datainspektionen sökte hon inte tjänsten. Däremot ansökte hon om att gå ett två veckor långt utbildningsprogram i EU:s statsförvaltning, som hon blev antagen till. I utbildningen ingick tre dagars "job shadowing" då man får följa med en EU-tjänsteman och se hur arbetet går till i praktiken. Anna valde att göra sin jobbskuggning på EDPS.

– Folket på EDPS uppmuntrade mig att söka som nationell expert vilket jag gjorde.

Efter en intervju med diverse chefer på EDPS blev hon erbjuden anställning som "contract agent" vilket innebär att hon har ett års anställning med möjlighet till förlängning. När Integritet i fokus träffar Anna i ett soligt Bryssel har hon precis fått sin anställning förlängd med ytterligare ett år.

– Det känns som att det är först på senare tid som jag helt kommit in i arbetet på EDPS och börjat förstå hur saker och ting fungerar

i EU. Därför är det jätteroligt att jag har fått möjlighet att fortsätta jobba här.

Namnet Europeiska datatillsynsmannen kan förvirra eftersom det är både en person och en myndighet. På Europeiska datatillsynsmannen jobbar ett 60-tal personer. Myndigheten leds av den Europeiska datatillsynsmannen Giovanni Buttarelli.

Mycket översiktligt är EDPS indelat i två operativa enheter: en som arbetar med tillsyn, klagomål och förhandskontroller, och en som yttrar sig över lagförslag. Anna jobbar på den förstnämnda enheten benämnd "Supervision and Enforcement" tillsammans med tolv andra personer.

Hunnit med en inspektion

Hos svenska Datainspektionen är en mycket viktig del av verksamheten de inspektioner som genomförs varje år. Förra året påbörjade Datainspektionen över 130 olika inspektioner. Även EDPS genomför inspektioner men i betydligt mindre omfattning, endast 4–5 stycken per år. Anna Larsson Stattin har varit med på en inspektion under sitt år på EDPS. Då granskades bland annat

kamerövervakningen vid en av EU:s större institutioner och man kontrollerade till exempel vilken information som ges till de som kan komma att filmas, och hur inspelat bildmaterial sparas.

– Inspektioner är inte lika prioriterade här och tar dessutom väldigt lång tid att genomföra.

Annas enhet hanterar också klagomål från personer som anser sig vara felaktigt registrerade i någon databas som en EU-myndighet ansvarar för.

– Hälften av de klagomål som vi tar emot är "inadmissible", alltså klagomål som det inte är vårt uppdrag att utreda.

Många förhandskontroller

Anna Larsson Stattin ägnar det mesta av sin arbetstid till att handlägga "prior checks" eller förhandskontroller. Enligt den dataskyddslagstiftning som EU:s myndigheter och institutioner ska följa så måste de göra en anmälan om förhandskontroll hos EDPS när de vill utföra en "riskfylld" behandling av personuppgifter. Med riskfylld behandling menas registrering och hantering av personuppgifter som rör exempelvis hälsa, misstänkt brottslighet, domar, omdömen om personens effektivitet och förmågor och liknande.

Det är onekligen en process att handlägga en förhandskontroll. Först går Anna igenom ärendet, gör en juridisk bedömning och listar eventuellt ett antal åtgärder som den sökande EU-myndigheten måste vidta. När Anna börjar känna sig klar skickar hon beslutet till en "cross-reader", en mer erfaren kollega, som läser igenom och kommenterar. Därefter skickar hon beslutet till "head of activity", som hon dessutom typiskt rådgjort med när hon arbetat med beslutet. När "head of activity" godkänt beslutet skickas det till någon av de två högsta cheferna på myndigheten, antingen datatillsynsmannen Giovanni Buttarelli eller biträdande datatillsynsmannen Wojciech Wiewiórowski. De kan ha synpunkter som kräver omarbetning av beslutet eller så ger de sitt godkännande. Vid ett godkännande skickar Anna beslutet

En dag med Anna Larsson Stattin på EDPS

7.15. Väckarklockan ringer. Anna brukar äta vanlig svensk frukost hemma, det vill säga yoghurt och müsli, men ibland lyxar hon till det med en cappuccino och pain au chocolat ute på något café.

8.25. Promenad till kontoret. Anna bor i en tvåa på 30 kvadrat fem minuter ifrån jobbet. Hyran är 700 euro men då ingår städning och byte av sängkläder och handdukar en gång i veckan.

8.30. På plats på kontoret. Dagen börjar med att Anna kollar sitt postfack och går igenom e-posten.

Möten: en gång i månaden hålls ett "monthly meeting" vid lunchtid. Mötet är till för kompetensutveckling och typiskt har någon extern föreläsare bjudits in. När Integritet i fokus är på plats berättar en person från Brasiliens justitiedepartement om landets föreslagna dataskyddslagstiftning. Varannan vecka hålls ett "weekly meeting" då all personal samlas och respektive enhet tar upp de viktigaste ärendena

för tillfället. Varannan vecka har Annas enhet ett eget möte då man går laget runt och berättar vilka ärenden man arbetar med.

12.30. Lunch. Anna och några till brukar äta lunch på EU-parlamentet. Lunchen är subventionerad och kostar 5 euro. Efter lunchen brukar de ta en fika på något café. "Vi har inga gemensamma fikaraster på kontoret, vilket jag tyckte var konstigt i början. Här tar man i stället en längre lunchrast och passar på att umgås då."

14.00. Tillbaka från lunchen. Fortsatt arbete.

18.00. Klar för dagen. "Det finns många i Bryssel som är i samma situation som jag är, som kommer från ett annat land och kanske inte känner så många här. Därför ordnas det många sociala arrangemang. På torsdagar stängs hela torget framför parlamentet av för biltrafik och man ordnar en gigan-tisk after work."

till sekretariatet som skriver ut dokumentet och förbereder det för signering. Anna kontroll-läser det utskrivna dokumentet som sedan

Att avsluta ärenden där vi enbart har mindre synpunkter är ett arbetssätt jag hade med mig från Datainspektionen

signeras av Buttarelli eller Wiewiórowski. Det underskrivna dokumentet skannas in av sekretariatet och förs in i ärendehanteringssystemet. Puh, klart!

EDPS bildades 2004. Då fanns redan en rad EU-myndigheter och institutioner på

”Vi underskattade genomslaget med sociala medier”

EDPS kontor på rue Montoyer i Bryssel är så att säga ”intelligent”. Skiner solen, vilken den gör när Integritet i fokus är på besök, så fälls jalousier automatiskt ner utanför fönstren. Är det för mörkt i kontorsrummet, så tänds automatiskt lysrören.

När vi träffar högsta chefen för EDPS, den europeiska datatillsynsmannen Giovanni Buttarelli, i ett till synes alldeles lagom ljust rum, så tänds och släcks lysrören ett par gånger och jalousierna kan inte riktigt bestämma sig för om de ska vara uppfällda eller nerfällda.

Det hela känns symptomatiskt med nya tekniska företeelser: de kan ge fördelar, men de kan också vara förenade med olika former av nackdelar och risker. Giovanni Buttarelli skrattar till:

– Jag har inget att säga till om i mitt kontor, det är huset som bestämmer.

Giovanni Buttarelli är ny på posten som högste chef för EDPS och tillträdde så sent som i december förra året. I mars i år presenterade EDPS sin strategi för de kommande fem åren.

– Vi står inför den tredje stora industriella revolutionen efter mekaniseringen av textilindustrin och massproduktionen med löpande band. Dagens it-revolution innebär en stor utmaning för de dataskyddsprinciper som lagstiftningen består av idag.

Buttarelli tror på vad han kallar ett dynamiskt tillvägagångssätt för att möta de nya utmaningarna som dataskyddet står inför.

– Vi måste låta integritetsskyddet bli

digitalt. Det kan till exempel handla om att uppmuntra nya innovativa sätt att informera användare om hur personuppgifter samlas in och används eller hur man får användarnas samtycke.

Han anser också att dataskyddsmyndigheterna måste bli mer proaktiva.

– Vi måste bli bättre på att identifiera och förutsäga nya företeelser som kan få stort genomslag för att på ett tidigt stadium kunna förmå aktörer att bygga in integritetsskyddande tekniker i sina lösningar. Jag tror till exempel att såväl EDPS som andra dataskyddsmyndigheter underskattade det enorma genomslag som sociala medier fått på så relativt kort tid.

Buttarelli berättar att det sedan en tid tillbaka finns en intern arbetsgrupp, eller

plats. Som så klart registrerade personuppgifter. 2013 beslutade myndigheten att EU:s myndigheter och institutioner måste skicka in begäran om förhandskontroll för alla sina riskfyllda behandlingar av personuppgifter, även de som påbörjats före 2004.

– Det ledde till att EDPS

i princip begravnades av en lavin av flera hundra förhandskontroller som vi nu betar av, samtidigt som vi ju hela tiden får in förhandskontroller för nya behandlingar, som vi ger högre prioritet.

Anledningen till att nya förhandskontroller har högre prioritet är att EDPS måste genomföra dessa inom två månader efter det att man tagit emot en begäran om förhandskontroll.

För att förenkla hanteringen av nya förhandskontroller har EDPS tagit fram ett dussintal riktlinjer för olika typer av behandlingar av personuppgifter. Om en EU-myndighet i sin begäran om förhandskontroll anger att man följt EDPS riktlinjer så görs en förenklad kontroll som mynnar

ut i en ”mini-opinion” på en till två sidor.

Anna Larsson Stattin håller själv just nu på med att ta fram riktlinjer för whistleblowing för att förenkla förhandskontrollen av hur personuppgifter behandlas i sådana system.

”The Swedish approach”

Det här leder oss tillbaka till ”the Swedish approach”. I de fall EDPS har krav på åtgärder som måste genomföras så listas dessa i slutet av beslutet där det också framgår att EU-myndigheten eller institutionen ifråga har tre månader på sig att genomföra åtgärderna och att återrapportera till EDPS.

– Så gjorde man alltid tidigare, oavsett om det rörde sig om mer omfattande synpunkter, eller om det enbart var fråga om mindre påpekanden. Med ”the Swedish approach” avslutar vi i stället ärenden där vi bara har mindre synpunkter och talar i beslutet om att vi förutsätter att våra synpunkter åtgärdas inom angiven tid. På så sätt kan vi avsluta många ärenden betydligt snabbare än tidigare och vi slipper ägna tid åt att bevaka även de förhandskontroller där vi haft få och mindre anmärkningar.

Annas förslag om ”the Swedish approach” ledde till att hon fick delta i en speciell ”task force” på myndigheten som haft till uppgift

”task force”, som arbetar med att förbättra EDPS på den kommande EU-förordningen om dataskydd. Eftersom förordningen inte är helt fastslagen ännu så har arbetsgruppen listat olika tänkbara scenarior.

– Det gäller att vara redo dag 1 när förordningen träder i kraft.

Giovanni Buttarelli avslutar med att berätta att han avser att öka kontakten och samarbetet med de nationella dataskyddsmyndigheterna inom EU.

– Jag tror det är viktigt att dataskyddsmyndigheterna inom EU i större utsträckning talar med en röst. Vår omvärld förväntar sig det av oss.

– Vi måste bli bättre på att identifiera och förutsäga nya företeelser, menar den europeiska datatillsynsmannen Giovanni Buttarelli.

Så här är EDPS organiserat

Datainspektionen och EDPS har valt att organisera sig på olika sätt. På EDPS är man organiserade efter sina arbetsuppgifter. På enheten Supervision and Enforcement arbetar man främst med förhandskontroller, inspektioner och klagomål. På enheten Policy and Consultation främst med att yttra sig över lagförslag. Bredvid dessa enheter finns en it-enhet med it-säkerhetsspecialister som bistår både vid yttranden och vid förhandskontroller och inspektioner.

Datainspektionen har i stället valt att organisera sig efter de olika delar av samhället som granskas. En enhet granskar myndigheter, vård och utbildning, en annan enhet granskar närings- och arbetsliv och en tredje granskar rättsväsendet, försvar och kameraövervakning. Varje enhet gör inspektioner och yttrar sig över lagförslag och på respektive enhet arbetar en it-säkerhetsspecialist.

att tänka om och effektivisera hur myndigheten handlägger förhandskontroller.

– Ett av syftena med att EDPS anlitar nationella experter är just att ta tillvara på idéer och arbetssätt från olika länders dataskyddsmyndigheter. Att avsluta ärenden där vi har mindre synpunkter är ett arbetssätt jag hade med mig från Datainspektionen, förklarar Anna Larsson Stattin.

Det är onekligen en internationell miljö som Anna Larsson Stattin befinner sig i. På hennes enhet arbetar jurister från Storbritannien, Italien, Cypern, Tyskland, Belgien, Slovenien och Tjeckien.

– Det officiella språket på myndigheten är engelska och det används av alla på möten och liknande. Men många här pratar flera olika språk. Jag håller själv på att studera franska.

Hon fortsätter:

– Det är verkligen stimulerande att arbeta i en så här internationell miljö. Ta bara en sådan enkel sak som att prata med kollegorna och få reda på hur man firar jul på Cypern eller påsk i Tyskland. Jag lär mig något nytt varje dag och det är jättekul.

Myndighet	EDPS	Datainspektionen
Uppdrag	Yttrar sig om lagförslag som rör hantering av personuppgifter hos EU:s myndigheter och institutioner, men även om EU-lagförslag som kan få konsekvenser för den personliga integriteten då de ska införas i medlemsstaterna. Hanterar klagomål från enskilda vars personuppgifter behandlas av en EU-myndighet.	Ser till att svenska myndigheter, företag och allmänhet följer personuppgiftslagen. Yttrar sig om svenska lagförslag som påverkar skyddet av den personliga integriteten. Hanterar klagomål från enskilda vars personuppgifter behandlas av exempelvis en myndighet, organisation eller företag här i Sverige.
Antal anställda	60	50
Yttrar sig om lagförslag	Ja	Ja
Inspektioner	4–5 per år	> 130 per år
Förhandskontroller	Viktig del av kärnverksamheten	Görs i väldigt liten utsträckning

Gah!

Svårt få bort uppgifter från katalog sajter

Datainspektionen tar ofta emot frågor och klagomål från personer som inte vill att deras uppgifter ska visas på olika katalog sajter. Men, dessa sajter har ofta utgivningsbevis och då kan Datainspektionen inget göra. Här får du reda på varför.

Ta bort mina uppgifter!

Gah, uppgifter om mig finns med på katalog sajter som Hitta.se, Eniro, Birthday.se, Ratsit och Merinfo, men jag vill inte att folk ska kunna se de uppgifterna. Hjälp mig!

Personuppgiftslagen bestämmer ...

I Sverige finns det en lag som bestämmer hur man får använda uppgifter om personer i olika situationer. Det är personuppgiftslagen.

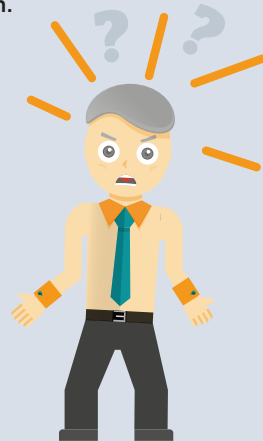

... men inte alltid

Men, sajterna ovan (och flera andra) har ett så kallat utgivningsbevis. Det innebär att sajterna är skyddade av grundlag och grundlag väger tyngre än personuppgiftslagen. Det gör att sajter med utgivningsbevis inte behöver bry sig om reglerna i personuppgiftslagen.

Varför finns utgivningsbevis?

Men, är det så lätt att komma undan reglerna i personuppgiftslagen? Varför finns den möjligheten egentligen?

Skydd för yttrandefriheten

Det finns ett gott syfte med utgivningsbevis. Stora, traditionella massmediebolag har sedan tidigare ett särskilt skydd i grundlag (yttrandefrihetsgrundlagen). Ny teknik, som internet, har dock gjort det möjligt även för mindre organisationer och privatpersoner att "sända" massmedialt. Utgivningsbevis kom till som ett sätt för mindre organisationer och privatpersoner att få ett liknande särskilt yttrandefrihetsskydd på nätet.

PS.
Du kan själv kolla
om en sajt har
utgivningsbevis.
Det gör du här:
[www.radioochtvtv.se/
sv/sokverktyg/
sok-i-registret/](http://www.radioochtvtv.se/sv/sokverktyg/sok-i-registret/)

Vart vänder jag mig?

Så Datainspektio-
nen kan inte hjälpa
mig. Vem kan jag då
vända mig till?

Inte skyldiga att ta bort uppgifter

I första hand kan du vända dig direkt till företaget i fråga och be att få dina uppgifter raderade men tänk på att sajterna inte har någon skyldighet att ta bort dina uppgifter.

Du kan kontakta din telefonoperatör och ange att ditt nummer ska vara dolt för nummerupplysningstjänster. Då visas inte ditt telefonnummer på dessa sajter men alla andra uppgifter om dig kommer att visas även i fortsättningen.

Är det förtal?

Om du anser att det som publiceras på webbsajten är förtal mot dig, så kan du vända dig till Justitiekanslern vars uppgift bland annat är att vara åklagare i tryck- och yttrandefrihetsmål. Det är dock mycket ovanligt att Justitiekanslern går vidare i sådana ärenden.

Fel skicka känsliga brottsutdrag med b-post

Det har blivit allt vanligare att arbetsgivare kräver att sökande lämnar in utdrag ur polisens belastningsregister. Under 2013 lämnade Rikspolisstyrelsen drygt 220 000 utdrag ur belastningsregistret till enskilda som begärt att få se vilka uppgifter om dem som förekommer i registret. 2003 var motsvarande siffra drygt 40 000.

Datainspektionen har granskat hur polisen hanterar begäran från enskilda om utdrag ur belastningsregistret. Inspektionen visar att polisen använder vanlig B-post även då utdrag som innehåller mycket känsliga uppgifter skickas till den som begärt utdraget.

– Redan 2013 sa vi till polisen att ändra sina rutiner så att utdrag som innehåller mycket känsliga uppgifter inte skickas med B-post, eftersom det är viktigt att säkerställa att det är rätt person som tar emot utdraget. Nu upprepar vi det föreläggandet, säger Jonas Agnvall som lett granskningen.

Datainspektionen anser att mycket känsliga uppgifter i det här fallet kan vara uppgifter om grov misshandel, grova rån, mord och dråp samt allvarliga sexualbrott. Även uppgifter om brott riktade mot barn bör klassas som mycket känsliga.

Av de 220 000 utdrag som skickades 2013, hur många innehöll den typen av uppgifter?

– Det vet vi inte, men gissningsvis var det relativt få. Många som begär utdrag om sig själva för att visa upp för potentiella arbetsgivare är ostraffade eller endast straffade för lindriga brott som trafikförseelser eller liknande. Det arbetas dessutom på en lag som innebär att det ska vara förbjudet för arbetsgivare att kräva utdrag ur belastningsregistret förutom i ett fåtal situationer.

Att skicka utdrag med rekommenderat brev kostar runt hundra kronor mer än ett b-post. Är det verkligen motiverat att öka polisens kostnader så för den här hanteringen?

– I princip gäller att ju känsligare personuppgifter det är, desto bättre ska de skyddas och desto mer får det skyddet kosta. Här handlar det om integritetskänsliga uppgifter om brott. Då kan det vara motiverat med en högre kostnad för att säkerställa att det verkligen är rätt person som tar emot utdraget.

Fotnot: Polisen har överklagat Datainspektionens beslut. Fortsättning följer.

Hallå där Anna Skarhed...

justitiekansler och särskild utredare

Varför utreda en sammanslagning av Datainspektionen och andra myndigheter?

Det finns idag flera myndigheter som har till uppgift att skydda den personliga integriteten genom att granska hur organisationer samlar in och hanterar personuppgifter. Datainspektionen har enligt personuppgiftslagen det övergripande ansvaret. Post- och telestyrelsen (PTS) är tillsynsmyndighet för lagen om elektronisk kommunikation som bland annat rör trafik- och abonnentuppgifter. Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (SIN) utövar tillsyn över polisens hantering av personuppgifter enligt polisdatalagen. Dessa tre myndigheters uppdrag överlappar i viss mån varandra.

Från politiskt håll vill man säkerställa att tillsynen inom området hänger ihop och att det inte sker något onödigt dubbelarbete. Därför har man gett mig i uppdrag att undersöka om skyddet för den personliga integriteten kan förstärkas genom att i högre grad samla tillsynen över personuppgiftsbehandling hos en myndighet.

Vilka är fördelarna med att samla tillsynen i en enda myndighet i stället för som idag, flera?

Det kan finnas både ekonomiska och sakliga fördelar. Jag har under min tid som Justitiekansler kunnat konstatera att det finns en tendens att våra politiker, för att visa handlingskraft, väljer att skapa en ny tillsynsmyndighet för att lösa ett visst problem som uppmärksammats i stället för att, när så faktiskt vore möjligt, utöka ansvaret för en redan befintlig tillsynsmyndighet.

Men, jag vill understryka att vi kommer att arbeta förutsättningslöst för att komma fram till vad som är den

bästa lösningen. Vår första uppgift blir att undersöka hur det problem vi är satta att lösa faktiskt ser ut. Att kartlägga hur framför allt Datainspektionen, PTS och SIN inom sina respektive områden arbetar med tillsynen över personuppgiftsbehandling, vilka problemen är och hur kan dessa problem i så fall bäst kan lösas.

Hur är utredningen organiserad?

Jag leder utredningen och har till min hjälp en utredningssekreterare som kommer att göra det mesta av jobbet. En grupp experter är knutna till utredningen med representanter för bland annat Datainspektionen, PTS och SIN. Vi räknar med att träffas någon gång i månaden.

I svensk lag nämns "personlig integritet" men det finns ingen bestämd definition av vad det är. Vad är personlig integritet för dig?

Rätten till en privat sfär. Men var gränserna för den går, är olika för olika personer och förändras över tiden. För somliga är det idag självklart att vika ut sig på Facebook eller i tv-program som Big Brother. För 20 år sedan hade övervakningskameror i taxibilar förmodligen väckt starka känslor och protester. Idag är det något självklart.

Vad fick dig att ta uppdraget?

Det här uppdraget rör viktiga frågor som till viss del har koppling till min roll som justitiekansler, där jag ju också har tillsyn som ett huvuduppdrag. Skyddet av den personliga integriteten är en fråga som berör oss alla, i alla de

Anna Skarhed leder en utredning som ska undersöka om Datainspektionen, SIN och delar av PTS ska ersättas av en myndighet med ett samlat ansvar för tillsyn över den personliga integriteten.

lar av vår tillvaro. Därför är det viktigt att vi har en effektiv tillsyn på området.

När ska utredningen vara klar?

Enligt direktivet ska uppdraget redovisas senast den 31 januari 2016. Men, vi påbörjade arbetet senare än beräknat, så förmodligen kommer datumet för slutrapportering att skjutas fram till i vart fall sommaren 2016.

Mer läsning

Vad händer med integriteten när såväl storebror som lillasyster och alla andra ser dig? Den frågan ställer radioprogrammet Filosofiska Rummet. Avsnittet om integritet hittar du här: <http://goo.gl/J7Z6Jl>

”Delningar stärker integritetsskyddet”

En viktig del i Datainspektionens verksamhet är att yttra sig över lagförslag som kan få påverkan på skyddet av den personliga integriteten. Förra året yttrade sig myndigheten över 117 lagförslag. Antalet yttranden per år har varit i princip konstant under de senaste åren.

– Däremot har antalet ”delningar” ökat rekordartat, säger Datainspektionens chefsjurist Hans-Olof Lindblom.

I korta ordalag innebär delningar att regeringskansliet, när det arbetar med exempelvis ett förslag till en rättsakt från EU, ett svenskt författningsförslag eller ett utkast till regeringsbeslut, kan skicka förslaget till Datainspektionen för att få inofficiella synpunkter på förslaget innan det är helt färdigt. Förhoppningsvis gör det att det färdiga förslaget blir bättre utformat.

– Förra året tog vi emot ett 120-tal delningar vilket är en ökning med 70 procent jämfört med året innan.

Problemet med delningar är att tidsramarna ofta är extremt snäva.

– Det är ovanligt att vi får ens en vecka på oss att komma med synpunkter på en delning. Jag skulle gissa att vi i snitt har två dagar på oss och ibland måste vi till och med svara samma dag. Det tar såklart resurser från den övriga verksamheten eftersom en handläggare måste släppa det han eller hon har för händerna för att ta hand om delningen. Delningar rör ofta frågor av stor betydelse vilket innebär att även generaldirektören, berörd enhetschef och jag som chefsjurist behöver kopplas in i handläggningen.

Orsaken till den 70-procentiga ökningen av antalet delningar menar Hans-Olof Lindblom bland annat beror på en ökad lagstiftningstakt på EU-nivå.

Hans-Olof Lindblom berättar vidare att många utredningskommittéer vill att Datainspektionen ska medverka med sin expertis. Förra året deltog personal på

myndigheten i 17 olika statliga utredningar och kommittéer, vilket är en ökning med 50 procent jämfört med 2013.

– Vi lägger mer resurser än någonsin på att delta i kommittéarbete, läsa in remissförslag och lämna remissynpunkter. Det är ett viktigt arbete eftersom det ger oss en utmärkt möjlighet att lyfta fram och synliggöra integritetsfrågorna som annars kan komma i skymundan.

– Delningar rör ofta frågor av stor betydelse, berättar Hans-Olof Lindblom.

IT-SÄKERHET

Sluta använd Java och Flash

Användare följer normalt minsta motståndets lag när det gäller datorer och andra IT-stöd. Finns det alternativ, så väljer man det enklaste. Finns det inga alternativ, då hittar man på en omväg. Jag ser mönstret hos dem vi granskar i vår tillsynsverksamhet – om organisationens IT-stöd inte matchar verksamheten eller medarbetarnas arbetssätt så kör man offpist, som någon uttryckte det.

Alltså måste det enklaste sättet att göra något också vara det säkraste.

Människor har numera vant sig vid att uppdateringar till stor del sker automatiskt, inte minst tack vare sättet som smartphones uppdaterar appar. Visst kunde uppdateringarna av Windows fungera smidigare men det mesta är i stort sett automatiskt idag.

Återstår då tredjepartsprogramvarorna. Två exempel som sticker ut är

Flash och Java. I en värld där det mesta är automatiskt envisas dessa med påträngande metoder, ofta med manuell nedladdning, som i processen dessutom försöker installera ytterligare program i form av reklamfinansierade sökrutor för webbläsaren och andra oseriösa tillägg.

Av en händelse (?) råkar dessa två program ligga högt i listan av produkter med återkommande säkerhetsbrister, vilket gör det än allvarigare att sättet att uppdatera fungerar dåligt.

Industrin tycks ha bestämt sig för att de här två produkterna ska ersättas men det tar tid. Apple har sedan länge slutat stödja Flash i flera av sina produkter, Youtube är på god väg att göra likadant och moderna webbapplikationer kräver inte längre Java hos användaren.

Är du IT-ansvarig bör du titta på lösningar som inte är beroende av de föråldrade metoder som dessa produkter använder sig av. Det finns ofta alternativ. Genom att välja dem kan man spara arbete, få snabbare och säkrare datorer samt skynda på utvecklingen.

Mikael Ejner

IT-säkerhetsspecialist på Datainspektionen

Kritik mot förslag till LifeGene-lag

"Forskningsprojektet LifeGene är olagligt och måste upphöra", skrev Datainspektionen i ett pressmeddelande i december 2011. Datainspektionens beslut satte p för den största och mest långsiktiga befolkningsstudien i Sverige. Målet med Lifegene var att samla in hälsouppgifter om en halv miljon människor i åldrarna 0–45 år och följa dessa under många år.

För att projektet inte helt skulle behöva läggas ner togs en tillfällig lagstiftning fram, vilket du kan läsa om i rutan härunder. Parallellt tog en annan utredning fram ett förslag till ny, permanent lagstiftning för att möjliggöra

Lifegene och annan registerbaserad forskning.

Datainspektionen är kritisk till flera av förslagen som lagts fram i betänkandet "Unik kunskap genom registerforskning". Inspektionen konstaterar i sitt yttrande att förslagen kommer att påverka en stor del av Sveriges befolkning.

Förslaget om lagreglering av forskningsdatabaser innebär att alla typer av personuppgifter kommer att kunna samlas in eftersom forskningsändamålen inte är tydligt avgränsade eller specificerade. "Det möjliggör en närgående kartläggning av enskildas privatliv, familjeförhållanden, sjukdomshistoria, arbetsliv och brottsuppgifter", skriver Datainspektionen i sitt yttrande.

Datainspektionen anser att förslaget till lag om forskningsdatabaser i sin nuvarande utformning riskerar att leda till betydande integritetsintrång genom att tillåta omfattande insamling av personuppgifter utan att ändamålen är tillräckligt specificerade och utan att kräva integritetsskyddande åtgärder som uppväger integritetsintrånget.

Anmärkningar ger bättre molnavtal

Förra året riktade Datainspektionen kritik mot Simrishamns kommun för dess användning av Google Apps for Education i kommunens grund- och gymnasieskolor. Kritiken rörde framför allt brister i avtalet mellan de två parterna. Kommunen har sedan dess ingått ett nytt avtal med Google. "Vi kan konstatera att de brister i avtalet som vi påpekat tidigare nu är åtgärdade. Det är glädjande att vårt arbete har lett till att det nu är möjligt för organisationer att använda Googles molntjänst på ett lagligt sätt", säger Ingela Alverfors, jurist på Datainspektionen. Hon fortsätter: "Den här kan få stor betydelse även för andra organisationer. Men det är fortfarande viktigt att varje organisation gör en egen risk- och sårbarhetsanalys och säkerställer att avtalet med molntjänstleverantören innehåller instruktioner som lever upp till kraven i personuppgiftslagen."

Tillfällig forskningslag bör inte förlängas

Den 1 december 2013 trädde en tillfällig lag i kraft som gör det möjligt för Lifegene att fortsätta, detta trots Datainspektionens invändningar. Den tillfälliga lagen gör det möjligt för universitet och högskolor att inhämta, registrera och lagra personuppgifter för att kunna lämna ut dem för olika forskningsprojekt om exempelvis vad arv och miljö betyder för uppkomsten och utvecklingen av olika typer av sjukdomar. Lagen gäller fram till den 31 december i år, men en utredning har nu presenterat ett förslag till förlängning fram till den

31 december 2017. Datainspektionen är kritisk till förslaget. "De frågor som lagen ska reglera är förtjänta av en grundligare utredning och det saknas en ordentlig analys av om den föreslagna lagen är förenlig med EU:s dataskyddsdirektiv. Därför bör den tillfälliga lagen inte förlängas", säger Datainspektionens jurist Eva Maria Broberg.

Datainspektionen överklagar drönardomar

”Drönartekniken utvecklas mycket snabbt. Inom en nära framtid kommer det enda som hindrar oss från att utnyttja dess potential att vara lagar och regler.”

Stycket ovan är hämtat från rapporten ”Släpp fram drönarna” som tagits fram av Stockholms Handelskammare.

– Det finns regler inom flera områden som måste provas och ses över för att drönartjänster ska bli verklighet. Och det arbetet måste starta nu, menar Fredrik Sand, näringspolitisk expert på Stockholms Handelskammare och ansvarig för rapporten.

Fredrik Sand syftar kanske bland annat på de två domar som rör drönare utrustade med kamera, som Datainspektionen nyligen överklagat. Datainspektionen anser att drönare utrustade med kamera omfattas av reglerna i kameraövervakningslagen och att man därför måste ansöka om tillstånd hos länsstyrelsen om man vill flyga och filma platser dit allmänheten har tillträde. I de två domarna har dock förvaltningsrätten i Malmö respektive Linköping ansett att drönarna inte ska omfattas av den lagen.

– Intresset är stort för drönare och det sker en mycket snabb teknikutveckling på området. Därför överklagar vi domarna, så att vi redan nu, tidigt i utvecklingen, kan slå fast vilka spelreglerna ska vara för drönare utrustade med kamera, säger Agneta Runmarker som är dataråd på Datainspektionen och specialist på frågor som rör kameraövervakning.

Flygtid ska inte avgöra

Kameraövervakningslagen gäller enbart kameror som är varaktigt uppsatta. Den första drönardomen som Datainspektionen överklagat rör en drönare som ska fotografera trädgårdsanläggningar och som uppges ha en flygtid på cirka 15 minuter. Förvaltningsrätten i Malmö skriver i sin dom: ”Mot bakgrund av drönarens kapacitet kan kameran endast användas en kort tid i luften. Förvaltningsrätten anser därför att det inte är fråga om en kamera som är varaktigt uppsatt i lagens

mening. Det innebär att kameran inte kräver tillstånd enligt kameraövervakningslagen”.

– Att låta drönarens möjliga flygtid vara avgörande för om kameraövervakningslagen ska gälla eller inte kan leda till svåra och oönskade gränsdragningsproblem. Vid hur lång flygtid ska lagens regler börja gälla? En timme? Fem timmar? Det är viktigt att frågan provas av en högre instans och därför överklagar vi domen till Kammarrätten, förklarar Agneta Runmarker och tillägger att det i förarbetena till kameraövervakningslagen inte finns några krav på eller resonemang kring hur länge en obemannad flygfarkost med kamera måste vara i luften för att kameran ska betraktas som uppsatt.

– I kameraövervakningslagen finns det undantag från kravet på tillstånd som gör det möjligt för militär och räddningstjänst att i vissa situationer använda spaning från obemannade flygfarkoster. Det tolkar vi som att kameradrönare i övriga situationer omfattas av tillståndskravet.

Manövreras inte på platsen

Den andra drönardomen rör ett liknande, men inte identiskt, fall. Även här anser förvaltningsrätten (denna gång i Linköping) att en kamera monterad på en drönare med 15 minuter flygtid inte ska omfattas av kameraövervakningslagen eftersom kameran inte är ”uppsatt och fast på den specifika platsen”. Men, rättens anser dessutom att drönarkameran i det aktuella fallet inte uppfyller lagens definition om att vara uppsatt så att den inte kan manövreras på platsen eftersom drönaren hela tiden är inom synhåll för den som styr utrustningen.

– En person som vill använda sin mobiltelefon eller videokamera för att filma på allmän plats ska inte behöva ansöka om tillstånd för det. Därför finns det en skrivning i kameraövervakningslagen som innebär att en kamera som ”fortlöpande manövreras på platsen” inte kräver tillstånd. Men, man kan inte jämställa en kamera i en drönare med en kamera som man håller i handen.

– Vi överklagar domarna så att vi redan nu kan slå fast vilka spelreglerna ska vara, säger Agneta Runmarker på Datainspektionen.

Datainspektionen konstaterar i sitt överklagande att det inte är ovanligt att vanliga övervakningskameror manövreras från en närliggande plats, en övervakningscentral eller liknande, men att dessa kameror ändå omfattas av kameraövervakningslagen. Därför ska även en drönarkamera klassas som att den inte manövreras på platsen och tillstånd måste alltså sökas hos länsstyrelsen.

Rapporten ”Släpp fram drönarna” avslutas med ett par rekommendationer för att stimulera införandet av drönare. ”Andra aspekter av drönartjänster, som till exempel integritet, bör hanteras i brett samförstånd och involvera de viktigaste aktörerna”. Men vad det innebär och hur det ska gå till i praktiken framgår dock inte av rapporten.

Släpp fram drönarna

Här kan du hämta Handelskammarens rapport: <http://www.chamber.se/nyheter/ny-rapport-slapplapp-fram-dronarna.htm>

Därför granskar vi rätten att bli glömd

Har du märkt att det på sistone hänt något när du googlar ett namn? Prova att söka på ett namn, vilket som helst, och se efter vad som står längst ner i listan över sökresultat: "Vissa resultat kan ha tagits bort i enlighet med dataskyddslagstiftningen i Europa."

Vad Google syftar på kallas ibland för "rätten att bli glömd" och är resultatet av en dom i EU-domstolen förra året. Domen rörde en spanjor som ansåg att Google länkade till uppgifter om en gammal utmätning som inte längre var relevanta och därför borde tas bort.

Numera kan den som bor i Europa begära att Google, eller för den delen något annat sökföretag, tar bort resultat för sökfrågor som innehåller deras namn i fall resultaten är oriktiga, irrelevanta, inte längre relevanta eller överflödiga.

Många tycks vilja bli glömda på nätet. I skrivande stund har Google tagit emot 264 000 begäranden om att ta bort sökresultat. I Sverige har sökföretaget tagit emot strax över 7 800 begäranden som rör över 31 000 webbadresser. Av dessa har Google tagit bort litet fler än sex av tio.

Google började ta bort sökresultat i slutet av maj förra året. Sedan dess har Datainspektionen tagit emot ett 50-tal

Det handlar om mycket svåra gränsdragningar, både för Google och för oss

klagomål från personer som är missnöjda med att inte ha fått sökresultat borttagna. Mängden klagomål har gjort att vi nu väljer att granska sökföretagets hantering av rätten att bli glömd.

Vi har valt ut ett dussin fall som vi kommer att granska närmare. Vi har valt just dessa klagomål för att klargöra olika principiella frågor som Google måste ta ställning till. En sådan fråga är vad som kan anses utgöra en "offentlig person" i de här sammanhangen. När det gäller offentliga personer så kan allmänhetens intresse av insyn väga tyngre än personens rätt till integritet, offentliga personer får helt enkelt normalt finna sig i att mer information om dem är tillgängliga vid sökningar.

En annan frågeställning är hur Google bedömer att information inte längre är relevant, och alltså ska tas bort från sökresultat om personen begärt det. Gäller det fem år gammal information? Tio? Eller vad?

Det handlar alltså om mycket svåra gränsdragningar, både för Google och för oss som nu granskar sökföretaget. Rent faktiskt är det den grundläggande rätten till personlig integritet som ska vägas mot den grundläggande rätten till yttrandefrihet.

Kristina Svahn Starrsjö
generaldirektör Datainspektionen